

årsager, der er opregnet i folketingsvalglovens § 2, stk. 2.

Det ville i givet fald være en betingelse, at vedkommende person med dansk indfødsret, som opholdt sig i udlandet, havde bevaret sin bolig her i landet. En lejet bolig, hvor lejemålet opretholdtes i den periode, udlandsopholdet var tiltænkt at vare, ville også være tilstrækkelig. Det ville ikke være nogen betingelse, at vedkommende havde bevaret rådigheden over boligen, eller, at vedkommendes eventuelle ægtefælle, børn eller andre familiemedlemmer benyttede boligen. Var boligen udlejet til andre, ville det være tilstrækkeligt, at lejekontrakten udløb inden for den periode, hvor vedkommende agtede at vende tilbage til riget.

Såfremt en person agter at vende tilbage til riget inden for en årrække, som ikke er helt kortvarig, kan det forhold, at den pågældende har bevaret sin bolig her i landet, efter udvalgets opfattelse kun tillægges begrænset betydning ved en vurdering af ordningens grundlovsmæssighed. Valgretsudvalget har ikke fundet, at selve opretholdelsen af en bolig her i landet ved sådanne forholdsvis længerevarende udlandsophold udgør en tilknytning fra boligindehaverens side til riget, som kan siges at svare til den, der opnås ved faktisk fast bopæl. I selve opretholdelsen af en bolig her i landet ligger alene, at vedkommende bevarer sin mulighed for at vende tilbage til sin bolig ved udlandsopholdets ophør. Valgretsudvalget har på den baggrund fundet, at en ordning som den beskrevne vil give anledning til betænkeligheder af en sådan vægt, at ordningen ikke kan anses for at være forenelig med grundlovens § 29.

Der henvises til betænkning nr. 1432/2003, kapitel 6.2.4, side 332-335.

3.2.3.6. Grænsegængere, der agter at vende tilbage til riget på et senere tidspunkt end to år efter udrejsen

Efter de gældende regler hører personer med ophold i udlandet, der har beskæftigelse i Danmark eller modtager undervisning på en uddannelsesinstitution i Danmark (grænsegængere), ikke til blandt de persongrupper, afgrænset efter formålet med udlandsopholdet, der direkte er opregnet i den gældende folketingsvalgløvs § 2, stk. 2, nr. 1-5. Personer med ophold i udlandet, der modtager undervisning på en uddannelsesinstitution i Danmark, er ikke omfattet af bestemmelsen i folketingsvalgløvs § 2, stk. 2, nr. 4, der efter ordlyden og Valgretsrådets praksis alene omfatter personer, der opholder sig i udlandet i uddannelsesøjemed, dvs. modtager undervisning i udlandet.

Efter Valgretsrådets praksis anses grænsegængere heller ikke for at være omfattet af sidestillingsbestemmelsen i folketingsvalgløvs § 2, stk. 2, nr. 6. Efter Valgretsrådets praksis har det forhold, at en person med dansk indfødsret regelmæssigt opholder sig i Danmark, modtager løn i Danmark og betaler skat i Danmark, således ikke betydning for vurderingen af, om den pågældende uanset udlandsopholdet anses for at have fast bopæl i riget i henhold til folketingsvalgløvs § 2, stk. 2.

For visse grænsegængere kan der foreligge særligt stærke tilknytningsmomenter til riget i form af f.eks. ægtefælles og eventuelle børns ophold i riget, bevarelse af bolig i riget kombineret med momenter, der bestyrker udlandsopholdets midlertidighed, f.eks. at boligen i udlandet er baseret på en tidsbegrænset lejekontrakt eller lignende. Sådanne grænsegængere vil efter omstændighederne kunne anses for at være omfattet af sidestillingsbestemmelsen i folketingsvalgløvs § 2, stk. 2, nr. 6.

Valgretsudvalget har overvejet, om alle personer, der har beskæftigelse i Danmark eller modtager undervisning på en uddannelsesinstitution i Danmark, men som opholder sig midlertidigt i udlandet (grænsegængere), og som agter at vende tilbage til riget på et senere tidspunkt end to år efter udrejsen, kan anses for at have fast bopæl i riget.

Ordningen ville være et supplement til den ordning, Valgretsudvalget har vurderet som forenelig med grundloven, hvorefter alle personer med dansk indfødsret, der agter at vende tilbage til riget inden for to år efter udrejsen, anses for at have fast bopæl i riget uanset årsagen til udlandsopholdet, jf. afsnit 3.2.2.

Efter Valgretsudvalgets opfattelse må det ved en vurdering af ordningens grundlovsmæssighed blive afgørende, at grænsegængerne ikke har deres bolig i Danmark, men i udlandet, hvortil de stadig vender tilbage, når arbejdet eller andre grunde ikke hindrer dem deri, jf. den ovenfor i afsnit 3.2.1. anførte naturlige sproglige forståelse af bopælsbegrebet. Udvalget har fundet, at der for grænsegængere ikke i selve udlandsopholdets karakter er omstændigheder, der peger i retning af, at deres udlandsophold vil være af forholdsvis kortvarig og midlertidig karakter. De pågældende er flyttet til udlandet for at bo dér.

Valgretsudvalget har på denne baggrund ikke fundet, at en ordning, hvorefter personer, der har beskæftigelse i Danmark eller modtager undervisning på en uddannelsesinstitution i Danmark, men som opholder sig midlertidigt i udlandet (grænsegængere), anses for at have fast bopæl i riget, vil være forenelig med grundlovens § 29.